

Spis treści

«GIOVANNI BELLINI BARDZO MNIE CHWALIŁ...»	s. 5
«FLORENCJA PÓŁNOCY», MIASTO HANDLU I SZTUKI	s. 6
ŻYCIE ARTYSTY	s. 9
KRONIKA WYDARZEŃ	s. 24
DÜRER Z BLISKA	
Jego sposób malowania włosów na portretach zadziwia Belliniego	s. 25
Trudna więź pomiędzy artystą a jego Norymbergą	s. 25
Erazm z Rotterdamu podziwiał go, ale gdy Dürer namalował jego portret, był zawiedzony:	
«Nie jestem podobny»	s. 26
Zaniedbywana żona staje się kłótniwa i zazdrosna	s. 26
Zbyt wiele «miłostek» jego przyjaciela Pirckheimera	s. 28
W Antwerpii artyści wydają na jego cześć wspianą bankiet	s. 30
Podziwia skarby Montezumy	s. 30
Chłodne przyjęcie przez córkę cesarza	s. 32
JEGO ARCYDZIELA	s. 33
SEKRETY JEGO SZTUKI	
Przeniósł na Północ idee włoskiego Odrodzenia	s. 82
Prezycja i pewność ręki na usługach fantazji	s. 84
Od złotniczego rylca do wspiania koloru	s. 86
Luter dał mu lekcję surowości obyczajów i zaangażowania	s. 88
Uważał Rafaela za wzór doskonałości	s. 90
Wiele nauczył się od Włochów, ale i w zamian dał wiele	s. 93
Pisząc o sztuce wynajdywał nowe słowa	s. 96
Gdyby zorganizować wystawę współczesnych mu artystów...	s. 98
Autoportret: sposób na poznanie samego siebie	s. 101
Malując akwarele poznawał naturę	s. 102
Wybucha «Apokalipsa» – arcydzieło w czerni i bieli	s. 105
Aby mieć większą swobodę działania, został wydawcą	s. 106
Studując akt kobiety naruszył tabu przestrzegane w jego kraju	s. 108
Koń – temat wspólny z Leonardem	s. 110
Postacie na witrażach katedry mediolańskiej	s. 111
Miał niewielu uczniów, lecz wielu kontynuatorów	s. 112
Ile zarabiał, a ile «wart jest» obecnie	s. 114
Falszerze bogacili się na kopiowaniu jego rycin	s. 115
Monogram «AD» staje się znakiem fabrycznym	s. 117
CO PISALI O NIM WIELCY KRYTYCY	
Współcześni mu	s. 118
Krytycy XVIII–XX wieku	s. 120